

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: +/- Samet
Autor: Bc. Petr Vávra
Akademický rok 2020/2021 – letní semestr

Projekty Petra Vávry v rámci našeho ateliéru byly vždy prostoupeny dlouhými inspirativními debatami, které přesahovaly samotné zadání práce. Každý jeho projekt odrážel jeho vysokou výtvarnou a technickou dovednost, osobitý styl, ale rovněž i osobitý způsob přemýšlení v širokém kontextu zadání. Bylo pro něj vždy nesnadné přijmout některé zadání jako to nejpálčivější. Usiloval o smysluplnost zadání a nutnosti svým návrhem řešit problémy. Jeho návrhy vznikali ve svobodném duchu, ale vždy se opírali o konzervativní hodnoty.

Bylo zřejmé, že na svůj závěrečný projekt si připraví zásadní téma.

Ve své práci předkládá fikci architektury v nesvobodném světě a skrze ironii otevírá svůj pohled na architekturu. Glosuje morálku architektury v globalizovaném světě i pluralitu české architektury v polistopadovém čase, která ve své roztržitosti nepředložila žádný jednotný styl. Zároveň a z počátku pouze intuitivně, otevírá problém osobního přístupu k architektuře a reflexe vlastního psychologického pojetí této profese.

Ve chvíli, kdy debata nad diplomním projektem přesahovala do složitějšího vrstvení, ve kterém stále chyběl určitý směr a motivace, jsem vyzval ke spolupráci teoretičku architektury Moniku Mitášovou, která později převzala roli oponenta práce. Byl to zlom, který proměnil čtvrtletní konzultace v úžasně inspirativní debatu směřovanou ke konkrétním otázkám a závěrům. Monika byla tématem nadšená a cítila potenciál v Petrově intuitivním přístupu, zároveň začala dávat Petrově práci konkrétní obrysy...byli to nesmírně příjemné a naplňující chvíle, které nabouraly stereotyp online konzultací vkládáním odkazů na literaturu, příklady staveb a teoretické práce světových architektů.

Petr otevřel širokou kritiku a současně očekávání generační výpovědi. Byly to jasné obrysy jeho práce, bez nichž by se proměnila pouze ve tragikomickou frašku.

Otázkou pro mě však zůstává, zda se podařilo očekávání naplnit. Zda Petr přes kritické koláže dokázal nastínit, na co chce navázat a kam chce dál pokračovat. Naštěstí má architektura své limity a je dobré se jimi zabývat, tak aby se tento obor stal srozumitelným pro společnost. Domnívám se, že je to správné nastavení našeho oboru, který by měl být nahlížen jako profese, která umí „zlepšovat svět“. Profese, která neplní jen vystavené objednávky za nejnižší cenu či exceluje formálními nápady, ale je hluboce společensky zakořeněná, jako obor schopný definovat kvalitu životního prostředí člověka, obor, který řeší problémy. Pokud se Petr kriticky vymezuje vůči různým trendům a hledá konzervativní konsensus musí být schopen tento limit definovat případně ho alespoň vyjádřit architektonickými hodnotami, které ho formují.

Věřím, že je to pouhý začátek touhy po generační výpovědi, která musí logicky pokračovat a vyústit, jinak by celá práce postrádala smysl.

Petrovi děkuji za odvalu a doufám, že zůstane architektuře věrný

Projekt hodnotím známkou B.

doc. Ing. arch Boris Redčenkov
V Praze 6. 6. 2021